

Direcția Generală de Asistență Socială
și Protecția Copilului
MUREȘ

despre *familia*
noastră

SCHMIDT LORAND, DIRECTOR GENERAL

“Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.”

Sfânta Evanghelie după Matei 22:35-40

Cred că această a doua poruncă importantă a omului creștin trebuie să caracterizeze activitatea celor care au ales asistența socială pentru viața lor profesională dar și privată, spirituală. Pilda samariteanului cunoscut din Biblie este frumosul exemplu de dragoste pentru aproapele nostru, ne învață ce înseamnă să-l iubim ca pe noi înșine, gest filantropic, omenesc, petrecut în vremurile îndepărtate, dar de actualitate și în zilele noastre. Chiar și după o dezvoltare profundă și dinamică a omenirii, a societății civile asemenea activități de sprijin, încărcate cu empatie, își au locul în viața noastră, a tuturor.

Ajutorarea celor nevoiași nu va da rezultate adevărate fără a ține cont de acest principiu, doar dăruind din inimă, totul, fără rețineră sau condiționare, vom avea satisfacția unei activități care să aducă îmbunătățire în viața celui care se află într-o situație de nevoie și plăcere, bucurie celui care ajută, dăruiește, iubește.

Aproapele nostru este cel care are nevoie de ajutorul nostru - copilul abandonat, orfan, neglijat, abuzat, persoanele cu dizabilități discriminate, bătrâni bolnavi, părăsiți și lăsați în singurătatea și neputința lor - ajutor pe care putem și trebuie să îl acordăm, nevoie pe care putem să o împlinim.

Consider că toți am dori să trăim într-o lume în care să nu cunoaștem sărăcia, tristețea, durerea, singurătatea, foamea, bolile incurabile. Dar chiar și într-o societate modernă aceste fenomene nefericite nu au dispărut.

Astfel se justifică existența organizată a instituției noastre DGASPC Mureș, un serviciu de interes județean care s-a înființat pentru a fi aproape de toți cei care au nevoie de ajutor, indiferent de clasa socială, posibilitățile financiare sau felul nevoii cu

care se confruntă, să identificăm greutățile și să îi ajutăm prin serviciile acordate pentru depășirea situațiilor de criză.

Din exterior această activitate pare a fi una plăcută și ușoară, dar practica de zi de zi ne demonstrează contrariul, este o muncă deosebit de complexă, dificilă și care necesită profesioniști foarte bine pregătiți, puternici, corecți și devotați. În asistența socială este foarte grea obținerea unor rezultate importante sau soluționarea radicală și definitivă a problemelor beneficiarilor, necazurile și situațiile de criză pot fi “învinse” cu mare dificultate și cu resurse importante. De aceea, cred că micile succese reprezintă motivația multor colegi care își dedică viața și munca de foarte mulți ani, chiar de la înființare, acestui domeniu de protecția copilului și asistență socială.

Sistemul actual a cunoscut în toți acești ani o continuă dezvoltare, fiind influențat în primul rând de nevoile apărute în societate, lărgind și diversificând serviciile oferite, atingând nivele calitative din ce în ce mai ridicate. Succesul obținut s-a reușit prin plasarea beneficiarilor în centrul atenției și preocupării, viziunea integrală holistică a individului, respectarea principiului interesului superior al copilului și profesionalismul specialiștilor.

Suntem convinși de faptul că munca noastră nu este în zadar, cu dăruire și perseverență, putem să aducem un zâmbet pe fața copiilor suferinzi care vor deveni cetățeni bine pregătiți cu un viitor sigur, clipe fericite și siguranță pentru persoanele care ajung marginalizate datorită unor boli sau a vârstei înaintate.

Asistentul social sprijină familiile cu probleme

ELIDA MARIA DEAK, DIRECTOR GENERAL ADJ.

Ce înseamnă pentru mine activitatea din domeniul protecției copilului? Ce este cu adevărat important în munca de asistență socială? Sunt câteva întrebări care mi-au fost adresate de acele persoane care au înțeles că altruismul este o atitudine nelipsită a celor care desfășoară activitate în asistența socială.

Pentru mine activitatea desfășurată în domeniul protecției copilului înseamnă 13 ani de acțiuni concrete și specifice de asistență socială în beneficiul copiilor și familiilor. De la munca de asistent social începută în anul 1999, la cea de director adjunct de azi, au fost diferite roluri pe care le-am îndeplinit în această instituție. Au fost așteptări pe care mi le-am depășit, au fost provocări și dificultăți care m-au motivat, toate au avut în comun implicare și preocupare. M-am regăsit în această muncă și știu că fiecare rol, asumat în parte, are ca scop pregătirea mea, dezvoltarea și formarea mea pentru a deveni un profesionist.

Desigur, am alături de mine o echipă de specialiști cu experiență, care evaluează situația copiilor și familiei sub aspectul nevoilor de dezvoltare ale copiilor, abilităților parentale precum și asupra factorilor familiali și de mediu. Evaluarea este foarte importantă sub aspectul identificării nevoilor individuale, familiale și oricăror situații de risc și stă la baza intervenției sociale. Fără a cunoaște și analiza împreună cu părinții resursele existente pe de o parte, dar și dificultățile familiei nu putem stabili obiective

reale și măsurile necesare astfel încât să prevenim separarea copilului de familie și să contribuim în mod eficient la menținerea unității familiei.

De ce este importantă intervenția din partea DGASPC? Întrucât noi intervenim doar după ce toate măsurile de asistență socială de la nivel local au fost stabilite și aplicate la nivelul familiei și comunității din care aceștia fac parte, acțiunile realizate local au avut ca rezultat ameliorarea temporară a unor situații de dificultate din familie sau accentuarea unor situații care încalcă drepturile copilului și pun în pericol dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală și socială a copilului.

Există multe situații în care intervenția susținută, din partea asistenților sociali de la nivel local, asistenților sociali din Direcție, implicarea activă a familiei și activarea resurselor comunității duce în final la menținerea copiilor în familie. În fața acestor situații de dificultate din familie, asistentul social are nevoie și de empatie, nediscriminare, altruism, respect pentru viață, valorile personale ale celuilalt, deschidere pentru idei noi, respectarea confidențialității, autocontrol, detașare și atitudine responsabilă, acțiuni specifice pentru a facilita accesul la servicii specifice și pentru a da posibilitatea persoanelor aflate în dificultate de a alege dintre soluțiile alternative. Astfel, părinții vor fi informați și sprijiniți în vederea îngrijirii, creșterii și educării copiilor și prevenirii separării copilului de familie sau alte comportamente abuzive.

Copiii din casele de tip familial

Fie că au fost abandonați de părinți la vârste fragede, fie că au ales să plece de acasă datorită condițiilor vitrege de viață, copiii instituționalizați în sistemul de protecție a copilului își doresc să lupte pentru un viitor mai bun și căldura unei familii, de care nu au avut parte.

Ultimul pas în procesul de transformare a sistemului de plasament a copiilor instituționalizați în județul Mureș a fost făcut în această vară, când un număr de 25 de copii care au locuit în Centrul de plasament Zau de Câmpie, au fost mutați la sfârșitul lunii iunie în două case de tip familial la Râciu, respectiv Sângeorgiu de Pădure, unde au parte de cele mai moderne condiții.

I.V. are 22 de ani și a făcut cunoștință cu sistemul instituționalizat la vârsta de 14 ani, după ce viața l-a trecut prin multe greutăți. Însă nu s-a lăsat doborât. A ajuns în centrul de plasament alături de câțiva frați mai mici, pentru care s-a simțit responsabil. *„Mi-aș fi dorit să fi fost adoptat, dar cu toți frații”, s-a destăinuit băiatul. A ales ca învățătura să-i fie parteneră și, deși s-a înscris prima dată la școala profesională la un grup școlar cu profil mecanic, unde a terminat trei ani de studiu, s-a ambiționat să-și finalizeze studiile liceale. „Am știut că pot mai mult și am reușit. La început am zis că fac 11 clase și îmi ajung. Dar apoi am decis că e mai bine dacă fac și liceul. Și am mai făcut un an și mai am unul. Am absolvit școala de șoferi, am luat permisul, iar la primăvară vreau să fac și C-ul dacă pot. Vreau să mă angajez șofer pe un camion, să mă duc undeva în străinătate, pentru că aici nu se prea câștigă”, a spus I.V.*

M.I. are 14 ani. Este în sistemul instituționalizat de la vârsta de șapte ani când, alături de alți doi frați, a ales să stea departe de certurile care aveau loc între părinții lor. Totuși, în timp, a păstrat legătura cu familia sa naturală. Însă i-ar fi plăcut să aibă o familie fericită, unde să predominie liniștea și fericirea. *„Ar trebui să am o familie normală, care să ne iubească pe toți frații, să fiu acasă cu părinții. A fost o familie care a vrut să-mi adopte frații, dar ei au zis că dacă nu mă adoptă și pe mine nu se duc niciunde”, a recunoscut fata.*

pregătiți să lupte pentru viitorul lor

Pierzându-și mama la o vârstă destul de fragedă, cu două surori mai mici și un tată care nu le oferea atenția necesară, C.R. a fost pusă în fața încercărilor vieții la vârsta la care alți copii nu au alte griji în afară de învățatură. Și-a întrerupt studiile pentru a avea grijă de surorile sale. Viața i-a rezervat însă un trai mai bun la Centrul de plasament Zau de Câmpie, unde i s-a oferit șansa, să își dedice timpul studiului. „Vreau să îmi fac un viitor mai bun, să nu am o viață așa cum am avut în trecut, să nu mai trec prin ce am trecut. Și vreau să merg la școală, să învăț și până la urmă să îmi găsesc un loc de muncă bun. Știu că trebuie să am răbdare”, a recunoscut C.R.

La vârsta de zece ani, N.T. pășea pentru prima dată într-un centru de plasament. Condițiile vitrege de acasă nu i-au permis să aibă o copilărie fericită și nici să-și înceapă studiile. A ales să ajungă în sistemul de protecție a copilului în Centrul de Plasament Zau de Câmpie. Din luna iunie a fost transferată la Casa de Tip Familial din Sângeorgiu de Pădure. „Vreau să îmi termin școala. Acum sunt la liceu, în clasa a noua, la Filologie, și sper să fac și facultatea. Când am plecat de acasă am crezut că o să fie rău, că oamenii vor fi severi, dar nu a fost să fie așa. Ar fi fost mai bine lângă părinți, dar dacă nu am avut condiții...Vreau să îmi fie bine în viitor, să nu fiu pusă în situația părinților mei să nu am bani”, s-a destăinuit fata.

De la vârsta la care a început să înțeleagă cât de importantă este învățătura, N.B. a încercat să își convingă părinții să o lase la școală. Situația financiară precară a familiei nu a permis acest lucru, motiv pentru care la vârsta de nouă ani fata a ales să ajungă în custodia statului, într-un centru de plasament, unde avea toate condițiile. I-ar fi plăcut, totuși, ca între timp să primească o mamă și un tată adoptiv, care să aibă grijă de ea. “Când eram la Zau mai era o fată, cu un an mai mică decât mine, care a fost adoptată. Poate pentru că eram mai mare nu m-au ales pe mine. Nu mi-am mai făcut speranțe și iluzii că voi fi adoptată, dar m-aș bucura să mă adopte cineva”, a mărturisit fata. Acum are 17 ani, îi place învățătura și luptă pentru a deveni cineva în viață. “Am ales să îmi fac un viitor, să am posibilități mai multe decât părinții mei, să am un statut în societate. Visul meu este să devin polițistă și, cu timpul, mă va ajuta Dumnezeu să reușesc. Sunt pregătită pentru orice bătălie, să știu mai multe în viață”, a mai spus N.B.

„Vreau să devin preot, să slujesc lui Dumnezeu și oamenilor”

Deși sunt părăsiți de părinți și ajung în sistemul de protecție, mulți copii se înarmează cu răbdare și ambiție să lupte în viață ca să își depășească condiția. Și asta prin intermediul învățaturii, excelând la cât mai multe materii. Un astfel de exemplu este I.S., în vârstă de 21 de ani. A crescut alături de o mamă adoptivă, însă după un tragic eveniment a ajuns la o casă de tip familial în Târnăveni unde, alături de părinții sociali, a decis ce este cel mai bine pentru el în viață.

Reporter: Cum ai ajuns în sistemul de protecție a copilului?

I.S.: În sistem am fost până la un an și opt luni. După aceea, o doamnă sufletistă care și-a dorit să aibă un copil m-a înfiat și m-a crescut până la 13 ani. Așa, cu puterile ei, cu ajutorul pe care i l-a dat Domnul, ca după aceea să se îmbolnăvească. A avut cancer. În 2005 a decedat. Aveam 13 ani când am ajuns din nou în sistemul de protecție a copilului și am fost repartizat la Casa de tip familial din Târnăveni. Aici mi s-a deschis un nou orizont. Am dat de niște oameni tineri, care m-au primit cu brațele deschise.

Rep.: Cum au fost anii în casa de tip familial?

I.S.: Minunați. Au trecut repede. M-am apropiat de părinții sociali și acum sunt ca și părinții mei. Înainte eram de religie reformată și în 2007 ei m-au botezat la religia ortodoxă. Îmi sunt și părinți spirituali acum și mă susțin în tot ceea ce fac.

Rep.: Religia te-a călăuzit mai departe, să aprofundezi studiile teologice.

I.S.: Da. Când eram mic, bunica din partea mamei adoptive mă ducea de multe ori la biserică. Și pe mine m-au fascinat picturile bisericești, muzica bisericească și l-am văzut pe părintele slujind odată. Mi-am zis că vreau să ajung și eu ca el. Pe urmă am făcut o pauză cu viața bisericească, dar după ce am ajuns la Târnăveni am început să merg din nou la biserică, am intrat în ortodoxie și am zis că vreau să mă duc la seminarul teologic. Am învățat și am intrat. Acum, în luna iulie, l-am absolvit și am dat admitere la Facultatea de Teologie. Și acolo am intrat.

Rep.: Care sunt planurile tale de viitor?

I.S.: Vreau să aprofundez tainele teologiei, să devin preot și să slujesc atât lui Dumnezeu, cât și oamenilor.

O meserie de suflet, asistent maternal profesionist

Pentru copiii părăsiți de părinți, vârsta este un handicap. Cu cât sunt mai mari, cu atât șansele lor de a părăsi sistemul instituționalizat sunt mai mici. Însă oricât de bune ar fi condițiile de îngrijire dintr-o instituție rezidențială, copiii nu vor putea găsi acolo toată căldura și afecțiunea de care au nevoie. De aceea, o alternativă de succes o constituie plasamentul copilului la un asistent maternal profesionist, de unde, dacă au noroc, pot fi înfiați sau se pot integra în familie și rămân ani buni acolo, având o „mamă” și un „tată” de împrumut, care își revarsă toată dragostea și atenția asupra lor, chiar dacă nu sunt proprii lor copii.

K. Emese este asistent maternal profesionist

de 12 ani. Deși are proprii ei copii, un băiat și o fată, a ales să ofere dragoste și altor copii. A primit în grijă un băiețel ce acum are vârsta de 13 ani și o fetiță ce a împlinit 8 ani, D.V. „Fetița este la noi din 2005. Avea pe atunci opt luni. Era tare frumoasă, avea o privire pătrunzătoare, care i-a rămas și acum. Este cuminte și talentată. De un an și jumătate umblă la dansuri populare. La puțin timp după ce am înscris-o, instructorul mi-a spus: doamnă, fetița evoluează foarte bine. Și ea este cea mai mică din grupa aceasta. Nu este o meserie ușoară să fi asistent maternal, dar este frumos. Trebuie să ai răbdare, iubire și atenție”, a mărturisit K. Emese.

Asistentul maternal profesionist este persoana fizică, atestată în condițiile Hotărârii nr. 679/2003 care asigură prin activitatea pe care o desfășoară la domiciliul său creșterea, îngrijirea și educarea necesară dezvoltării armonioase a copiilor pe care îi primește în plasament.

Ce presupune această profesie?

- Persoană atestată și pregătită pentru a crește și îngriji doi sau mai mulți copii
- Formă de ocrotire a copiilor benefică într-un mediu familial
- Muncă importantă și de valoare ce poate fi prestată de toți aceia pentru care calitatea de părinte este esențială
- Pregătirea copiilor pentru viața de familie

Cine poate fi atestat ca asistent maternal profesionist?

- Persoanele care au capacitate deplină de exercițiu
- Prin comportamentul lor în societate, starea să-

nătății și profilul psihologic, prezintă garanții pentru îndeplinirea corectă a obligațiilor care revin unui părinte, referitoare la creșterea, îngrijirea și educarea copiilor săi

- Au în folosință o locuință care acoperă necesitățile de preparare a hranei, igienă, educație și odihnă ale utilizatorilor săi, inclusiv cele ale copiilor care urmează a fi primiți în plasament
- Locuința trebuie să fie în proprietate personală
- Solicitantul și familia acestuia să nu aibă cazier judiciar
- Să existe un venit stabil în familie
- A urmat cursul de formare profesională inițială organizat de DGASPC Mureș

Dragostea față de copii trece de barierele adopției

Deși procesul adopției este unul dificil din punct de vedere al legislației, al cerințelor pe care părinții adoptivi trebuie să le îndeplinească, dragostea față de copii motivează orice persoană să lupte pentru binele acestora. În urmă cu mai bine de 14 ani, D. Helen, din Târgu Mureș, deși avea deja o fetiță, a considerat că are suficientă dragoste și pentru alți copii, motiv pentru care a dorit să-și lărgască familia prin intermediul adopției. I-a dăruit fetiței sale o surioară, D. Gitta, și un frățior, D. Janos.

Reporter: De unde a pornit dorința de a adopta doi copii, deși aveți deja o fetiță?

D.Helen: Când fetița mea avea zece ani și-a dorit foarte mult o surioară. Eu eram divorțată și m-am gândit că este OK să mergem la un orfelinat și să ne jucăm cu copiii. Și ne-am atașat atunci de Gitta. Când am aflat că are și un frățior am decis să nu despărțim frații și i-am luat pe amândoi. Între timp, s-a dovedit că Gitta are atrofierea fundului de ochi, nu vede bine, dar fratele ei o ajută foarte mult, sunt în aceeași clasă la școală, el îi citește lecțiile, iar Gitta le redă la ore. Acum au intrat amândoi la liceu. Iar fata mea, Kati, se înțelege foarte bine cu ei. Mă bucur de acest lucru pentru că, dacă Kati ar fi rămas singură, poate că nu ar fi ajuns o persoană așa de sensibilă, nu este egoistă, se gândește la frații ei și la cei din jur.

Rep.: Procesul adopției este unul greoi datorită reglementărilor legislative. Dumneavoastră ați luptat până la capăt.

D.H.: Da, la mine a fost mai greu pentru că aveam deja un copil, pe Kati. Dar m-a motivat, pur și simplu, legătura care exista între noi. Știam că orice se va întâmpla o să-i adopt. Îi iubesc și îi accept așa cum sunt.

Rep.: Duceți împreună o viață normală, sunteți o familie unită.

D.H.: Da. Pentru mine este importantă siguranța copiilor. Știu că orice se va întâmpla au numele meu, aceleași drepturi ca și fata mea, Kati, același viitor îl pot oferi și lor, pot decide ce studii să facă, care școală e mai bună pentru ei, unde să mergem în vacanța de vară.

Rep.: Ce sfaturi le-ați da cuplurilor care doresc să adopte copii?

D.H.: Cu ajutorul copiilor am învățat să am dragoste, acceptare, răbdare și este un dar foarte mare pentru mine că suntem o familie împlinită. Cu Gitta trăiesc muzica, ea cântă la nouă instrumente muzicale și a câștigat și un concurs județean, cu Janos desenez, are talent la așa ceva. Văd ce fericită și împlinită este Kati că are frațiori. Sfătuiesc părinții care doresc să adopte să aibă curajul, răbdarea și iubirea necesară ca să treacă prin toată birocrăția, fiindcă merită ca acești copii să primească iubire și să aibă o șansă în viitor.

Tinerii cu dizabilități, creatori de frumos

Marginalizați de cele mai multe ori de societate, persoanele cu dizabilități au demonstrat, nu o dată, că sunt capabili să creeze lucruri frumoase, care să fie apreciate. Este cazul unui grup de tineri cu nevoi speciale de la Centrul de Îngrijire și Asistență Căpușul de Câmpie, ale căror lucrări au fost premiate cu locurile I, II și III în primăvara acestui an, la Strasbourg.

În cadrul Centrului de la Căpușu de Câmpie funcționează, din anul 2008, un Centru de Integrare prin Terapie Ocupațională unde beneficiază de servicii specializate 20 de persoane, cu vârste cuprinse între 19-55 de ani. Aici, toți învață să-și dezvolte abilitățile, să-și cultive potențialul productiv-creativ. "Pentru ei munca este deosebit de grea, în sensul că nu au răbdare să lucreze foarte mult timp. Se plictisesc foarte repede de aceeași lucrare. Tot timpul trebuie să fie o diversitate în munca de zi cu zi cu ei. Atelierele ocupaționale nu fac altceva decât să sprijine acești tineri în asigurarea

nevoilor sociale și în dezvoltarea propriilor capacități și competențe pentru integrarea socială cât mai activă", a explicat Viorica Sand, directorul Centrului de Îngrijire și Asistență Că-

pușul de Câmpie.

În cele două ateliere ocupaționale persoanele cu nevoi speciale învață să confecționeze obiecte din lut, gips, lemn, lumânări, obiecte de artizanat, toate într-un cadru foarte bine organizat sub îndrumarea unui ergoterapeut și a doi instructori de practică.

Lucrări câștigătoare la Strasbourg

Anul trecut, cinci tineri, beneficiari ai centrului, s-au pregătit cu trei lucrări pentru a participa la concursul online "Europa suntem și noi" pe tema "Solidaritatea între generații," organizat de Asociația Social Sans Frontieres din Strasbourg, unde au câștigat primele trei locuri.

"Participăm la acest concurs de la Strasbourg încă din anul 2006, dar nu am avut așa rezultate până anul trecut. În prezent am început să ne pregătim pentru expoziția lucrărilor online pentru anul 2012-2013 pe tema Solidaritatea intergenerațională-Cum vă imaginați traiul împreună în viitor?", a afirmat cu mândrie Viorica Sand.

Lucrarea "Armonie"
Steaua de aur
la Strasbourg

Lucrările câștigătoare

- diplomă și medalia Steaua de aur pentru lucrarea "Armonie"-autori Claudia Cili și Octavian Stan
- diplomă și medalia Steaua de argint pentru lucrarea "Rădăcini"-autori Mihaela Sârbu și Violeta Mureșan
- diplomă și medalia Steaua de bronz pentru lucrarea "Îmbrățișarea divină"-autor Ionuț Oancea

Evenimente derulate în cadrul DGASPC Mureș

- Personalul din cadrul caselor de tip familial, centrelor rezidențiale pentru copiii cu deficiențe neuropsihiatrice, asistență maternală profesionistă au urmat cursuri de formare continuă susținute de specialiștii Fundației Hope and Homes for Children România, privind procedurile de lucru în domeniul protecției copilului, aspecte specifice și tehnici de comunicare cu copiii, managementul stresului și al conflictelor și disciplinarea pozitivă
- DGASPC Mureș a câștigat proiectul „Acces IT pentru copii și tineri instituționalizați” prin care au fost alocate opt calculatoare Serviciului de Coordonare și Administrare a Caselor de Tip Familial din județul Mureș din localitățile Miercurea Nirajului, Sângeorgiu de Pădure, Zau de Câmpie, Râciu, Târnăveni, Sărmașu
- Cu ocazia zilei de 1 iunie-Ziua copilului, a avut loc un program dedicat copiilor aflați în perioada de monitorizare postadoptie. Au răspuns invitației la eveniment un număr de 26 copii, 9 fetițe și 17 băieți, cu vârste între 1 an și 6 luni și 16 ani, însoțiți de unul sau ambii părinți
- Un număr de 260 de copii, fete și băieți, aflați în îngrijire la casele de tip familial din localitățile: Sântana de Mureș, Reghin, Petelea, Zau de Câmpie, Sărmașu, Târnăveni, Câmpenița, Sâncraiu de Mureș, Bălăușeri, Șincai, Miercurea Nirajului, Ceuașu de Câmpie au beneficiat de jucăriile donate de mureșeni în cadrul campaniei „O jucărie pentru fiecare copil”
- La data de 13 iulie a avut loc Ziua Porților Deschise la Casa de Tip Familial din Sărmașu, unde se află în îngrijire 26 de copii, fete și

băieți, cu vârsta cuprinsă între 6-22 de ani

- La data de 3 august a avut loc Ziua Porților Deschise la Casa de Tip Familial din Miercurea Nirajului, aici fiind beneficiari 27 de fete și băieți, cu vârsta cuprinsă între 5-24 de ani
- La data de 7 septembrie a avut loc Ziua Porților Deschise la Complexul de case de tip familial Sâncraiu de Mureș-Sântana de Mureș, unde locuiesc 92 de copii, fete și băieți, cu vârsta cuprinsă între 7-25 de ani
- În perioada 20 iulie-15 septembrie beneficiarii din casele de tip familial din județul Mureș au beneficiat, în cadrul proiectului intitulat „Împună pentru tine” implementat de Inspectoratul de Poliție Județean Mureș, de activități menite să crească capacitatea decizională pozitivă a copiilor prin cunoașterea riscurilor legate de încălcarea legii, plecarea de la domiciliu și comportamentele agresive
- În luna septembrie au avut loc întâlniri de lucru la care au participat aproximativ 200 de specialiști – asistenți medicali comunitari, mediatori sanitari, asistenți sociali, asistenți medicali cu atribuții de asistent social de la SMURD, unități spitalicești din județul Mureș, cele 102 primării din județ și DGASPC Mureș pentru a dezbate metode de asistență socială, proceduri de lucru comune pentru evaluarea și intervenția în cazurile de risc de părăsire a copilului în spital în vederea prevenirii separării copilului de mamă și risc de abuz a copilului, activități concrete de prevenire a sarcinilor nedorite în rândul tinerilor minore și consecințele separării copilului de mamă.

„Szeresd felebarátodat, mint önmagad”

(Mk 12,29--31)

SCHMIDT LORÁND, VEZÉRIGAZGATÓ

Hiszem, hogy a keresztény ember ezen második legfontosabb parancsolata kell jellemezze mindazoknak a munkáját, magán és szellemi életét akik a szociális munkát választották szakmájuknak. A Bibliából ismert irgalmas samaritanus története szép példázata annak a testvéri szeretetnek mely arra tanít minket, hogyan szeressük felebarátunkat, mint önmagunkat, emberbaráti gesztus a régmúlt időkben, de napjainkban is aktuális. Ezen támogató, empátiában gazdag tevékenységnek megvan a maga helye napjainkban még akkor is ha az emberiség, a civil társadalom egy mély és dinamikus fejlődésen ment át. A rászorultak megsegítése igazából csak akkor fog sikerülni ha betartjuk ezt az elvet, ha teljes szívünkben minden fenntartás vagy feltétel nélkül adunk, javulást hozva azok életében akiknek szükségük van a segítségünkre és örömet okozva annak aki szeretettel segít és adakozik.

Az elhagyott, árva, elhanyagolt, bántalmazott gyermekek, a diszkriminált fogyatékkal élők, az idősek, betegek akiket magukra hagytak magányukban és tehetetlenségükben – ők azok akiknek szükségük van a segítségünkre melyet meg kell és meg tudunk adni ezúton enyhítve gondjaikat.

Mindannyian szeretnénk egy olyan világban élni, amely nem ismeri a szegénységet, szomorúságot, fájdalmat, magányt, az éhezést, a gyógyíthatatlan betegségeket, de sajnos ezek a szomorú események még modern társadalmunkban sem tűntek el.

Ezek a tények indokolják intézményünk létezését. A Maros megyei szociális ellátási és gyermekvédelmi igazgatóság megyei érdekeltégű szolgáltató, amely azért jött létre, hogy közel legyen mindazokhoz, akiknek társadalmi helyzetük, pénzügyi lehetőségeik vagy az

előttük álló nehézségektől függetlenül segítségre van szükségük; feltérképezze gondjaikat és szolgáltatásaival segítse leküzdeni válságba jutott helyzetüket.

A kívülálló számára ez egy kellemes és könnyű tevékenységnek tűnhet, de a mindennapi gyakorlat az ellenkezőjét bizonyítja, nehéz és összetett munkát folytatunk, mely magasan képzett, kitartó és elkötelezett szakembereket igényel.

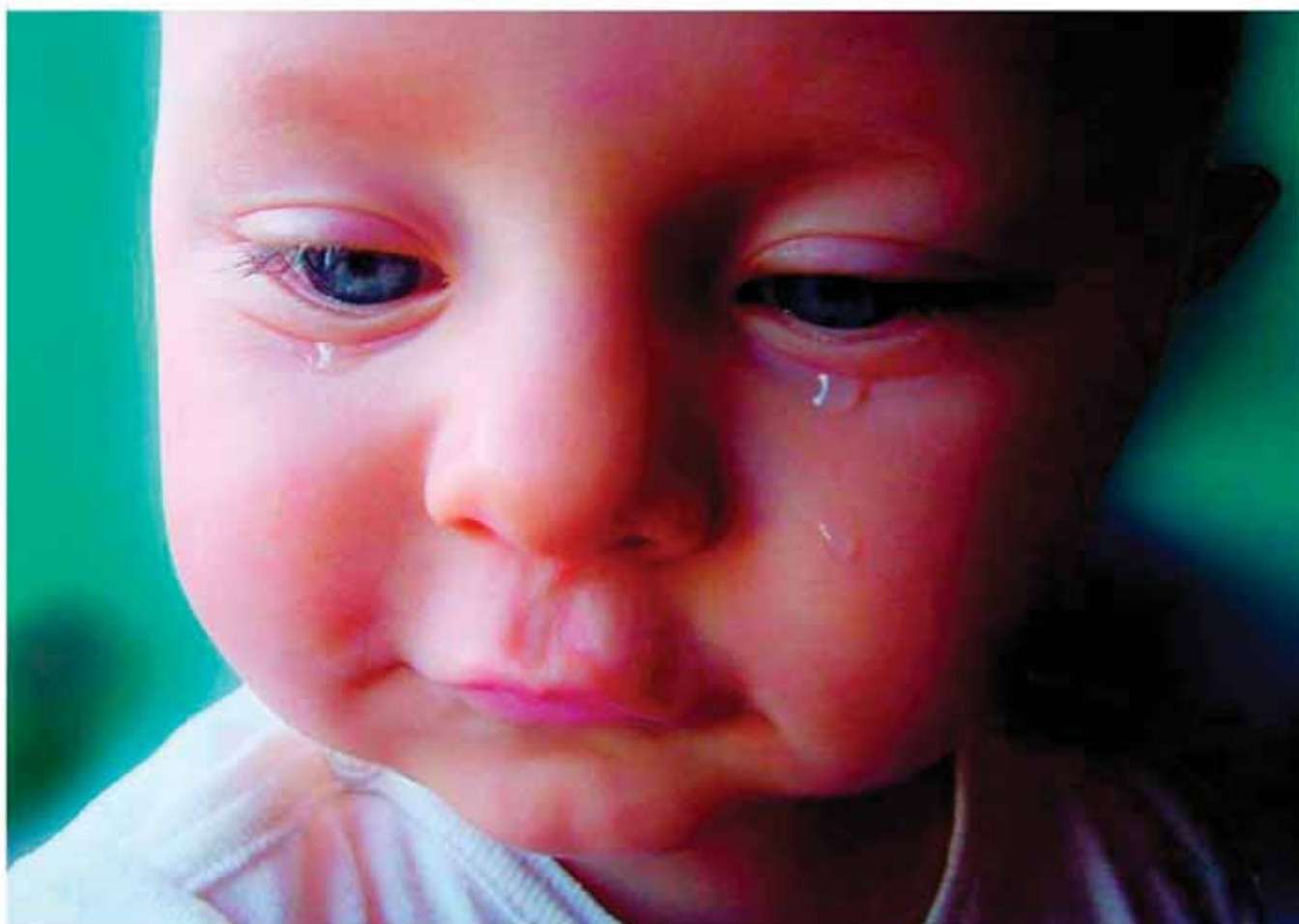
A szociális ellátás terén nagyon nehéz jelentős eredményeket elérni, azaz a gondokat radikálisan és véglegesen megoldani, viszont a problémákat és válsághelyzeteket nehézségek árán és jelentős erőforrásokkal lehet győzni. Véleményem szerint, az apró részsikerek ösztönzik kollégáimat a mindennapi küzdelemben, akik életüket és sok éves munkájukat az intézet megalakulása óta a gyermekek védelmének és a szociális gondozásnak szentelik.

A jelenlegi rendszer az elmúlt évek során folyamatos fejlődésen ment át és egyre magasabb minőségi szintet ért el a szolgáltatások bővítésével és gazdagításával, melyet elsősorban a társadalomban felmerülő igények befolyásoltak. Az elért sikerek titka: a szenvedő ember a gondoskodás és a figyelem központjába helyezése, az egyén holisztikus szemlélete, a gyermek legfőbb érdekének a tiszteletben tartása és a szakemberek magasfokú munkája.

Tudatában vagyunk annak, hogy munkánk nem hiábavaló. Kitartással, odaadással sikerül a szenvedő gyermekek arcára mosolyt varázsolni, hogy megbízható, biztos jövővel rendelkező állampolgárokká váljanak, valamint boldog pillanatokat és biztonságot nyújtani azoknak akik betegségük vagy előrehaladott koruk miatt a társadalom peremére szorultak.

Vrei să ai un LOC DE MUNCĂ și în același timp
SĂ OFERI O FAMILIE unui copil aflat în dificultate?

ȘI TU POTI DEVENI PĂRINTE DE PROFESIE!

Dacă ai condiții materiale și morale pentru
a primi în îngrijire un copil mic (sub 2 ani),
te poți înscrie la cursul de formare organizat de
Direcția Generală de Asistență Socială
și Protecția Copilului.

CONSILIUL JUDETEAN MURES,
COMISIA PENTRU PROTECTIA COPILULUI

Detalii despre posibilitatea de a deveni ASISTENT MATERNAL PROFESIONIST găsești
la sediul DGASPC (Tg-Mureș, str. Trebely nr. 7, tel. 0265-211699 sau 0265-213512),
la Primăria din localitate sau pe

www.dgaspcmures.ro, www.cjmures.ro, <http://ms.poltiaromana.ro>